

На кимѣшъ насъ царю оставити,
 Ткоже гледать насъ по твоей смерти,
 КомѸ ѣмо подъ крыло привеѣти,
 Тколиже намъ у тѸги помоѣи,
 Народъ строптивъ може насъ убити,
 Вмѣсто царства сподовити смерти.

Иродъ.

Храбрыи мои и свѣтли сынови,
 Благородна племене отрасли!
 Видите вы, да самъ я колестанъ,
 Смерть погледамъ съ очима кои данъ,
 Звао самъ васъ, да вамъ царство раздамъ,
 По правицы меѣъ вами раздѣлимъ,
 Да не вѸдетъ междѸ вами кавге,
 Ниже рати, нити кое сплетке,
 Отчески то вамъ завѣщавамъ,
 И у мирѸ да живите, желимъ.

Архелаю.

Теѣъ царство цѣло мое даемъ,
 ЕвѸ ИѸдею и градъ ИерѸсалимъ,
 ЦарствѸи после мене Архелае,
 У любви съ Брѣгомъ живи сыне!